

eksempelvis, at paagældende derpaa kunde have en Avance af 250,000 Kr. Skatten i Kjøbenhavn er 3 pCt., han betaler altsaa af disse 250,000 Kr. i Indkomstskat til Kjøbenhavn 7,500 Kr., medens han med de 67 Kommuner ikke har noget som helst Mellemværende, naar han har løst sin Næringsadkomst. Men hvis disse 67 Forretninger med en Gennemsnitsindtægt af 4,000 Kr. havde været i stedlige næringsdrivendes Haand, vilde de med en Bæftatning af 7 pCt. — som efter mine Undersøgelser er Gennemsnitskatten for vore Købstæder — have haft at betale 17,500 Kr. i Stat til de 67 Kommuner. Det vil sige, at den paagældende Kjøbenhavnske næringsdrivende vil have sparet 10,000 Kr. i aarlig Stat, og at ingen af disse 67 Købstadkommuner faar nogen som helst personlig Stat af ham. Se vi nu efter, hvorledes det vil stille sig efter den foreslaaede mellemkommunale Bæftatning, saa vilde de 67 Kommuner til Deling højt faa 5,000 Kr. i Stattebidrag, og Firmaet vil vedblivende spare 10,000 Kr., eftersom den mellemkommunale Bæftatningslov ikke vil paaføre ham nogen yderligere Stat, med mindre den paagældende Lov derom skulde komme til at indeholde særlige Bæftemmelser, som kunde ramme saadanne Forretninger. At de stedlige næringsdrivende opfatte dette som en Begunstigelse af den kapitalstærke Indvæfning paa deres og deres Kommunes Beføstning, kan man egentlig ikke synes jeg, andre sig over. Det er da for at bringe Bedring i disse Forhold og se at afhjælpe sliqe Klager, at vi have gjort et Forsøg paa at komme ud af den cul de sac, som jeg mener, vi ere komne ind i paa dette Omraade med Hensyn til denne Stattefordeling. Vi have da stillet dette Forslag for i den Henseende at komme til en Forhandling. Det er ikke noget nyt Forslag, thi det er i alt Fald 2 Maanedes siden, at Medlemmer af Højre stillede dette Forslag i Udvalget til Behandling af Lov om Næringsdrift. Vi fandt jo velvillig Forstaaelse hos Kolleger i Udvalget, men fluttelig mente man dog, at man ikke burde løse en enkelt Side af Statte-spørgsmaalene, men at man helst vilde have det løst i Forbindelse med den øvrige Bæftatning af juridiske Personer og af Indtægt uden for Opholdskommunen. Dette er altsaa Stillingen, at vi fra Landstinget ikke vente at faa den mellemkommunale Skattelov, som vi have sendt der op paa det af Folketinget vedtagne Grundlag, thi det kunne vi ikke vente efter de citerede Udtalelser, og vi kunne heller ikke ønske det efter min Mening, naar den skal øve Retfærdighed og afhjælpe de Klager, som bestandig fremsættes. Frem-

deles er Stillingen den, at vi ej heller i Næringsloven ville faa det, som man i den har tiltænkt de næringsdrivende, paa den Maade, at der i Næringslovens § 21 er indført en hel Bæftatningslov, en Næringsstat til Erhvervskommunen, som omfatter det Forhold — Detailhandelen —, som er Genstand for vort Lovforslag, dog ikke blot dette, men ogsaa anden Erhvervsvirksomhed. Naar vi nu have udfilst Detailhandelen, er det, fordi vi mene, at det er her, Skoen trykker mest, og tillige, at det vilde være lettere at løse Spørgsmaalet paa det enkelte Omraade end at løse det paa det store almindelige Omraade, hvor det i over 20 Aar har vist sig at være umuligt at faa det løst. Vi mene derhos, at vi for det Princip, vi have nedlagt her i Lovforslaget, have godt Kjøbstød og ogsaa have det for den Fremgangsmaade, vi have fulgt ved at udfille Detailhandelen fra det øvrige Næringsomraade, da det er erkendt, at Klagerne ere stærkest og mest berettigede der. I den Henseende udtaler Næringslovskommissionen, med spærret Skrift, pag. 99, efter at den har skildret de store Ulemper og Ubilligheder, der opstaa af det nugældende System ved Næringslovgivningen og det bestaaende Bæftatningsgrundlag i Forening, at „det er i første Række paa Handelens Omraade, at disse Ubilligheder vise sig, idet de nuværende Forhold gøre det muligt for Kapitalisten i den videste Udstrækning i Næringsretse, hvor han ikke selv har Ophold, at optræde som Konkurrent med de lokale næringsdrivende uden at dele lige Villkaar med disse“. Derefter omtaler Kommissionen de saakaldte „Bændreforretninger“, som allerbedst vise, hvad der i det hele taget kan gaa for sig paa fuldt ud lovlig Maade under vor gældende Næringslov. Men det er ikke blot denne Udtalelse, der er mange andre. Alle gaa de ud paa Ønsket om Forandringer paa dette Omraade, og selve Regeringen har i de Spørgsmaal, som den stillede til Besvarelse til Næringslovskommissionen, da den blev nedsat, særlig nævnt dette, om Personers Adgang til at udøve Næringsret uden for deres Opholdskommune. Haandværkerforeningen i Kjøbenhavn, 15 Handelsforeninger, „Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri“ og mange flere have henvendt sig til Næringslovskommissionen, og det er netop i Henshold til disse Henvendelser, at denne har foreslaaet, og Regeringen derefter ogsaa optaget, Forslag om Næringsafgift paa Næringsdrift uden for Opholdskommunen og paa Aktieselskaber, altsaa dette Forslag, som nu er blevet, hvad